

dig i forhold, der hver for sig er omfattet af de nugældende stk. 1, nr. 1 eller 3, om skadeforvoldelse under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og om promillekørsel.

Det foreslås at udvide bestemmelsen således, at der sker ubetinget frakendelse af førerretten, også når en fører ved forskellige lejligheder har gjort sig skyldig i forhold, der hver for sig er omfattet af den nugældende stk. 1, nr. 2, om kvalificerede hastighedsoverskridelser eller af de med forslaget indsatte nye stk. 1, nr. 3 og 4, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 16.

Endvidere foreslås det, at flere overtrædelser efter § 126, stk. 1, der begås ved samme lejlighed, skal medføre en ubetinget frakendelse af førerretten. Det synes ikke rimeligt, at der skal være forskel på, om flere overtrædelser er sket ved samme lejlighed eller ved forskellige lejligheder.

Til § 2

Til nr. 1

Bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, svarer indholdsmæssigt til § 1, stk. 1, i den gældende lov og indeholder således kravet om, at godskørsel for fremmed regning kræver en forud meddelt tilladelse.

Kravet om tilladelser omfatter i dag alle motorkøretøjer eller vogntog, der har en tilladt totalvægt på over 6 tons. Ved Rådets direktiv 98/76/EF af 1. oktober 1998 er tilladelseskravet udvidet til at omfatte godskørsel med en tilladt totalvægt på 3,5 tons, idet der er mulighed for at undtage visse motorkøretøjer og vogntog med en totalvægt på mellem 3,5 og 6 tons.

Gennemførelsen af direktivet kræver en ændring af godskørselsbekendtgørelsen.

Den gældende lovs krav om, at der skal være tale om et dansk registreret køretøj, har givet anledning til tvivl i forhold til artikel 3 i Rådets direktiv 84/647/EØF af 19. december 1984 om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej. Derfor er dette krav ikke medtaget i forslaget.

Der tilsigtes ingen ændring af retstilstanden for virksomheder etableret i Danmark, idet det bemærkes, at færdselslovgivningens krav om registrering fortsat er gældende, således at en virksomhed etableret i Danmark kun kan udføre godskørsel med køretøj registreret i Danmark.

Forslaget er endvidere en konsekvens af den strukturmæssige ændring, der følger af lovforslagets fastlæggelse af Vejtransportrådets og Færdselsstyrelsens kompetence til at træffe afgørelser om udstedelse af tilladelse til godskørsel for fremmed regning m.v., jf. § 2, nr. 11, samt bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen i *stk. 1, 2. pkt.*, er ny og vedrører spørgsmålet om udlån af chauffører i forbindelse med godskørsel for fremmed regning.

Efter de gældende standardvilkår for godskørselstilladelser skal kørslen udføres af indehaveren selv, eller en af de andre hos den pågældende ansatte chauffører. Tilsvarende gør sig gældende for firmakørsel, hvilket allerede i dag følger direkte af godskørselslovens § 1, stk. 4, 2. pkt.

Indehaveren af en godskørselstilladelse kan dog efter gældende praksis også benytte chauffører, som er ansat hos efter loven godkendte godskørselsvirksomheder. Benytter en tilladelsesindehaver chauffører ansat hos andre vognmænd, skal han sikre sig, at den pågældende chauffør modtager overenskomstmæssig løn, og at chaufførens arbejdsgiver i øvrigt følger bestemmelserne om arbejdsvilkår for chauffører i overensstemmelse med overenskomsterne på det pågældende område. Det bemærkes herved, at der mellem de godkendte vognmænd ved disponering af chauffører ikke må ydes betaling herfor ud over, hvad der medgår til dækning af de særlige omkostninger hertil (løn, rejseudgifter m.v.). Der må altså ikke beregnes og opkræves en fortjeneste af den vognmand, der stiller sin chauffør til rådighed for en anden.

Tilladelsesindehaveren skal ved anvendelse af andre vognmænds chauffører tillige sikre sig, at han disponerer over chaufføren på en sådan måde, at chaufførens kørsel kan planlægges under iagttagelse af bestemmelserne om køre- og hviletid.

Denne begrænsede adgang til at benytte chauffører, der ikke er ansat hos indehaveren selv, har til formål at opnå, at godkendte vognmænd indbyrdes kan bistå hinanden i akutte situationer og lignende, hvor der kan være behov for benyttelse af en sådan fleksibel arbejdskraft. Ved at begrænse adgangen til alene at kunne benytte chauffører ansat hos andre tilladelsesindehavere er det samtidig sikret, at chaufførens almindelige rettigheder i henhold til lovgivningen og overenskomster er bevaret, og tilsvarende gælder med hensyn til kontrolmuligheden vedrørende navnlig køre- og hviletid.

Der har imidlertid under de nuværende regler i praksis været en række situationer, hvor virksomheder efter Færdselsstyrelsens opfattelse – under dække af en vognmandstilladelse - reelt driver vikarvirksomhed, og dermed udlejer chauffører i forhold til godkendte vognmænd ud over den adgang af begrænset karakter, der fremgår af det gældende standardvilkår om udlån af chauffører mellem godkendte vognmænd. Sådanne sager har været anmeldt til politiet med henblik på strafferetlig forfølgning. Politiet og